

Naszódi Mátyás: 50 évről

1. Én az lettem, ami akartam lenni, amikor felvételiztem az egyetemre: informatikus. Akkor még legfeljebb Szegeden oktattak ilyesmit Kalmár Laci bácsinál, így lettem az évfolyamtársatok. Jogilag persze alkalmazott matematikus vagyok. Én úgy tartom, hogy a számítógépesek közt matematikus a hozzáállásom, de soha nem tudnék vérbeli matematikusokkal versenyre kelni. Informatikusokkal, számítástudományosokkal igen.
2. Mivel környezetem, képzésem erre predesztinált, a gyakorlati életben az elméleti hozzáállás nálam alapvető igény. Emiatt a munkáim során többen gondolkoztam a gyakorlati megoldások előtt, mint az szokásos. Tudományos fokozatom nincs. Talán a lustaságom az oka ennek. Volt pár alkalom, amikor piszkáltak ebbe az irányba, eredményeim alapján akár meg is pályázhattam volna valamilyen titlust, de nem izgatott annyira, hogy vegyem a fáradságot. Helyette kezem alatt jó pár tanítványom elérte a tudományos fokozatot. Mert a SzTAKI-s, dubnai (atomkutató) és a Morpho-Logicban eltöltött idő, plusz az egyetemen való oktatás nem múlt el nyomtalanul.
3. Nekem is voltak kedvenceim az egyetemen. A nagyokat szerettem, mint Surányit, Turánt, Friedet, és nem mindenki kedvencét, Császár Ákost is. Persze volt, akit úgy kívántam, mint púpot a hátam közepére, de ezeket nem nevezem meg. Valószínűleg közutálatnak örvendtek. Kiemelem még Legendi Tamást, aki párunkat bevezetett a formális nyelvek elméletébe, ami akkor csak felvehető spéci, de számomra alaptantárgy volt a szakmámat illetően. Az oktatók többségét szerettem, de pl. a komplex függvénytant úgy adta le a professzor, hogy engem abszolút hidegen hagyott. Pedig utólag belátom, nagyon érdekes tárgy. Erre akkor jöttem rá, amikor Bleyer Andrásnak a keze alatt gyalogmatekot is tanítottam a BME-n. Szóval nem a tantárgy fogja meg a diákot, hanem az oktató stílusa. Na, ez fontos volt, mert az oktatásból sokáig kivettem részemet, volt saját tantárgyam is, amit akkor kezdtem tanítani, amikor még a vasfüggöny mögött se nagyon vettek be az egyetemi kurzusokba ilyen témát.

4. Pályafutásom főbb állomásai a következők voltak:
- 1973-1993, MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézet (SZTAKI), Előzmény, hogy már 1968-ban diákként dolgoztam az intézmény elődjében, az AKI-ban. A távozásom nem önszántamból történt. Épp nagy akadémiai leépítés volt, és kis csoportunk ennek lett áldozata.
 - 1993-2018, MorphoLogic kft. Amikor kiraktak az Akadémia intézetéből már egy éve működött a cég, és szemmel láthatóan fejlődés volt várható. A főnök (Prószéky Gábor) ismert minket a szakmából, és lecsapott ránk (Farkas Ernőre és rám). Nem bántam meg. Nyugdíjazásomig és még tovább maradtam a cégnél.
 - 1980-1986, Dubnai Egyesített Atomkutató Intézet (JINR). Válásom után kaptam az alkalmon, hogy anyagilag helyrerázódjam. Előtte bátyámat látogattam meg kint. Ő fizikus. Az egyik főnökkel beszélgettem, és meséltem, hogy digitális berendezések, szerszámgépek számítógépes vezérlésével foglalkozom. Erre azt mondja, neki éppen ilyen emberre van szüksége. Így kezdődött. A hatodik év után tartottak volna még, de akkor indult a SZTAKI-ban az élő nyelvek projekt, amiből nem akartam kimaradni.
 - 1975-2013, BME VIKI különböző tárgyak oktatása mérnököknek. Eleinte gyalogmatek (algebra, analízis), majd amikor beindult az informatikusképzés, formális nyelvek és automaták, bevezetés a számítástudományba, és nyelvtechnológia (élő nyelvek és a számítógép).

Az időintervallumok átfedőek, de ez nem véletlen.

- Szerencsém volt a munkahelyeimmel. Mindig jó környezetben, jó kollégákkal dolgoztam. A SZTAKI-ban kezdtem, sokat tanultam tőlük, amit még ma is kamatoztatok. A dubnai kitérő is hasznos volt, az ipari cég (MorphoLogic) is sokban ösztönzött, az egyetemen a kollégáktól is sok jót kaptam. Dubnában sikerült megőriznem önállóságomat abban az értelemben, hogy szabadon dolgozhattam, és kis nemzetközi csoportomat arra vihettem, amit hasznosnak láttam.
- Arra a kérdésre, hogy mi hasznosat tanultam az egyetemen, a válaszom az, hogy természetesen én sem használok többet 20 %-nál a tárgyi tananyagot, de az a pár oktató, aki szemléletet adott át, sokat jelentett számomra. Szerintem majdnem mindegy, mit tanítanak. A fontos, hogy hogyan adják át az ismeretet. Ez az algebrai jellegű tárgyaknál kitűnő volt, míg a variációszámításnál, a komplex függvénytanál, a statisztikánál nem volt átütő. Legalábbis én rólam lepergett.
- Hogy 50 év alatt mivel foglalkoztam, miket publikáltam, olvashatjátok a honlapomról: <http://www.cs.bme.hu/~naso/> Teljes nyuggerként (semmilyen állásom, jövedelem nincs a nyugdíjon kívül) most a genealógia a fő témám. Tervem van egy automatikus családfaépítő rendszerre, aminek csak részeit fogom megvalósítani, de az elveit, a matematikáját már kidolgoztam.
- Így felmenőimről nagyon sokat megtudtam, leszármazottaimról kizárólag személyes beszélgetésekben adok információt. Nem titkos, de más fórumra való.

Naszódi Mátyás